

אותו סלע, ואינם יוצאים, פרט לאותו ומן שהתפללה עולה, פותחים ואומרים: (שם ח) ה' אדרינו מה אדר שמק וגו'. זהה תפלה שעולה על כל אותם רקיעים. אז משפטוחים אליו.

ובאן והלאה, התפללה מתחטרת בעטרות עליזנות, ועולה לתוכה הרקיע הכריעי, וזה השם יוצא בדרכיו, ושם שי"ל הקמינה הגדול יוצא, ושלש מאות ושים וחמשה מלחנות עמו, לתוכה אותו רקייע, והם נקראים ימות החמה, وكلם מעטרים את אותה תפלה בעטרות של בשמיים של גן עדן. ושם מתחכבה התפללה, עד שפל המלחנות עולים עמו לתוכה אותו הרקיע החמייש, ושם נמצאת ממנה אחד ששמו גדריא"ל, והוא בעל הקברות של שאר העמים. וכשתפלה עולה, אז הוא מזדעזע עם כל מלחנותיו, ונשבר彻底, ויוצאים ומשפטוחים וממעטרים את אותה התפללה.

ועולים עמה עד שפגיעים לרקיע החמייש, ואנו יוצאים מפה חילוות וכמה מלחנות ומקבלים את אותה תפלה, ועולים עמה עד שפגיעים לשבעים שערם, שם עופר ממנה אחד ששמו ענפייא"ל, ממנה גדור, והוא מעטר את אותה תפלה בשבעים עטרות. ובין שהתפללה מתחטרת בכל העטרות הלוות, אין מתחברים כל אותם החילות של כל הרקיעים, ומעלים את אותה התפללה שמתעטרת בכל העטרות לרקיע החמייש, ואנו נוכנס התפללה, וסנדלפו"ן רב יקירה עלאה דכל מפתחן דמאייה בידיה, אעיל לההוא צלota, לנו שבעה היכליין.

בא וראה אמר רב שמעון שבעה מדורים הם וכו'. שבעת ההיילוות

בר הוא זמנא דעתו סלקא, פתחי ואמרי (מלחים ח) יי' אדרינו מה אדר שמק וגו'. דא היא צלota, דסלוקא על כל איינון רקיעין. כדין סגדיין לנפה.

מבאן ולහלאה, צלota מתעטרא בעטרין עלאין, וסלוקא לגו רקייעא רביעאה, וכדין שמשא נפיק ברכゴי, ושמשי"אל רב ממן נפיק, ותלת מהו ושתיו וחמש משרין סליקין עמיה, לגו ההוא רקייעא, ואקרוין ימות החמה, וכלחו מעתין להיא צלota, בעטרין דבוסמין דגנטא דעתן.

ויתמן אתעכבות צלota, עד דכלחו משרין סליקין עמה לגו ההוא רקייעא חמישאה, ויתמן איהו ממן מרד גדרי"אל שמייה, והוא מארי קרבין דשאר עמיין. וכבד צלota סליקא, כדין איזדעزع הו, וכל משרין דיליה, ואתר (דף ר"ב ע"ב) חיליהו, וגפקי וסגדי, וממעטרין להיא צלota.

וסלוקין עמה עד דמטו לגביה רקייעא שתיתאה, וכדין נפקין כמה חילין, ובמה משרין, ומקבלין להיא צלota, וסלוקין בהדרה, עד דמטו לשבעין תרעין, דתמן קאים חד ממן, די שמייה ענפייא"ל, רב ממן. ואיהו מעטר להיא צלota, בשבעין עטרין. ובין דמתעטרא צלota בכל הגי עטרין, דין מתחברן כל איינון חילין דכלחו רקייעין, וסלוקין להיא צלota דמתעטרא בכל עטרין, לגביה רקייעא שביעאה. וכדין עאלת צלota, וסנדלפו"ן רב יקירה עלאה דכל מפתחן דמאייה בידיה, אעיל לההוא צלota, לנו שבעה היכליין.

הא חזי אמר רב שמעון שבעה מדורים איינון וכו', שבעה היכליין אלין, איינון היכליין

הלו' הם היכלות הפלך, וכשהתפללה היו מחתורת בכל העטרות הללו בשכגנות, מחבר אונם באחד, להתעדר למעלה להיות הפל אחד בראווי. ושם של הקדוש ברוך הוא מתעד בכל העטרות, מעלה ומטה, להיות אחד, ואז בתוכם ברכות בראש צדיק.

אשרי חלקו של אדים שיזען לסדר תפלותו בראווי. בתפלה זו שמתעד בה הקדוש ברוך הוא, הוא מחה עד שישתמי פל תפלוותיהם של ישראל, ואז הפל הוא בשלמותו בראווי מעלה ומטה. עד כאן דברי התפלה לזרע סודות עליונים. מכאן והלאה יש את מצות התורה, שהן עומדות בדברור כמו שעומדות במעשה.

וthen שיש מצות, ועומדות אף כאן בתפלה. אחת - ליראה את השם הנכבד והנורא. שיטים - לאחבה אותן. שלישית - לברכו. רבייתה - ליחדו. חמישית - שיברך מהן את העם. ששית - למסר לו את נשמהו. ואלו שיש מצות שעומדות בתפלה של דבר, פרט לאוthon מצות שעומדות במעשה, כמו איצית ותפלין.

ליראה את ה' - מצוה זו עומדת בתשבחות הלו' שאמր דוד הפלך ובאותם קרבותו של התובה, שם צרייך אדם לפחות מלפני אדונו, משום שאוון שגנרא יראה, וכל אותם הלויה שהם סוד של יראת הקדוש ברוך הוא. וצרייך אדם לשים רצונו באוון שירות ביראה, ופרשיה תחברים, כל אותם הטעות של שירות ותשבחות וכל אותם סודות של הלויה.

בין שמניע אדם לישפוח, ישים

דמלכא, והאי צלotta כד מחתורת בכל הגני עטרין, כド עאלת, מתרבר לון בחדר, לאחתעתרא לעילא למחרי כלא חד קדא יאות. ושמא דקודשא בריך הוא, מחתורת באכל עטרין, עילא ותפא, למחרי חד, ובדין (משל) ברכות לראש צדיק פתיב.

ובאה חולקיה דבר נש, כדי לסדר צלotta בדקה יאות. בהאי צלotta דחתורת בדקה גדרה בריך הוא, והוא מחה עד דיסטיימון כל צלotta דישראל, ובדין כלא אליו בשלימו בדקה יאות, עילא ותפא. עד הכא מלין דצלotta, למנדע רזין עלאין, מאן וילהלה אית פקיד אורייתא, דאיינון קיימין במלה, כמה דקיימין בעובדא.

ויאנון שית פקידין, וקיימין אוף הכא בצלotta. חד, (דברים כח) ליראה את השם הנכבד והנורא. תנינא, לאחבה אותן. תליתאה, לברכו. רבייתה, ליחדו. חמישאה, לבך בנהית עמא. שתיתאה, למסור נשמתה ליה. ואלין שית פקידין דקיימין בצלotta דמלה, בר איינון פקידין דקיימין בעובדא, בגונא דציצית ותפלין.

ליראה את השם, פקיד דא קיימא באליין תשבחן דקאמר דוד מלכא, ובאיינון קרבניין דאורייתא, דמן בעי בר נש לדחלא מקמי מאריה, בגין דאיינון שירין קיימין בההוא אחר דקורי יראה. וכל איינון הלויה, דאיינון רזא דיראה דקודשא בריך הפה. ובאיי בר נש לשונא רעوتיה באינון שירין ביראה, ואוקמיה מבריא כל איינון רזין דשידין ותשבחן, וכל איינון רזין דהלויה.

בין דמיטי בר נש לשפחה, ישני רעوتיה לברבא ליה לקודשא בריך הוא, בגין